Lieta Nr. C12256714

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2015.gada 24.februārī

Daugavpils tiesas tiesnese I.Šteine
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu,

k o n s t a t ē j a:

2014.gada 11.decembrī /pers. A/ cēla maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, norādot, ka prasītājai un atbildētājam ir kopīgs bērns. Bērns atrodas prasītājas apgādībā un uzturēšanā. Atbildētājs labprātīgi nemaksā līdzekļus bērna uzturēšanai Ministru kabineta noteiktajā apmērā. Pamatojoties uz Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37, prasītāja lūdza piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturlīdzekļus bērnam /pers. C/ 25% no minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna 7 gadu vecumam, un 30% no minimālās darba algas - no 7 gadu vecuma līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām, piedziņu sākot no prasības iesniegšanas dienas.

2014.gada 15.decembrī atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu uz deklarēto dzīvesvietu tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2015.gada 14.janvārim, izskaidrojot atbildētāja tiesības. Līdz sprieduma taisīšanai tiesā nav saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

Šāds paziņojums pusēm nosūtīts 2015.gada 22.janvārī (lietas 14.-15.lapa).

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta trešo daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, tas ir, ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Dzimšanas apliecības kopija (lietas 9.lapa) apstiprina, ka 2013.gada 12.decembrī dzimušās /pers. C/ vecāki ir prasītāja un atbildētājs.

Ar dzīvesvietas deklarēšanas izziņām (lietas 10.-11.lapa) ir pierādīts, ka nepilngadīgais bērns dzīvo kopā ar prasītāju. Atbildētājs minēto faktu nav apstrīdējis. Līdz ar to atbildētāja pienākums ir uzturēt bērnu.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros līdz 2014.gada 31.decembrim bija 320 *euro*, no 2015.gada 1.janvāra – ir 360 *euro*. Līdz ar to uzturlīdzekļu minimālais apmērs bērnam vecumā līdz 7 gadu sasniegšanai bija 80 EUR mēnesī, pēc 7 gadu vecuma bija 96 EUR, kopš 2015.gada 1.janvāra bērnam līdz 7 gadu vecumam ir 90 EUR, pēc 7 gadu vecuma – 108 EUR mēnesī.

Prasītāja lūdza piedzīt likumā noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt ir katra vecāka pienākums, neatkarīgi no mantas stāvokļa un spējām uzturēt bērnu. Līdz ar to tiesa nevērtē pušu mantisko stāvokli un spējas uzturēt bērnu.

Prasītāja lūdza piedzīt uzturlīdzekļus no prasības iesniegšanas dienas, atbildētājs neiesniedza pierādījumus, ka uzturlīdzekļus maksāja labprātīgi, tādēļ uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama no 2014.gada 11.decembra.

Ievērojot bērna vecumu un intereses, tiesa secina, ka prasība ir apmierināma, un no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami uzturlīdzekļi bērnam /pers. C/ 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 11.decembra līdz bērna 7 gadu sasniegšanai, un pēc 7 gadu vecuma sasniegšanas - 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi un turpinot līdz bērna pilngadībai vai līdz pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Nosakot valsts nodevas apmēru, kura ir piedzenama no atbildētāja valsts labā, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkta, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu prasības summa ir maksājumu kopsumma par vienu gadu (maksājumu kopsumma par vienu gadu, sākot no 2014.gada 11.decembra, ir 1076 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu par prasību naudas summā līdz 2134 *euro* valsts nodeva ir 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro* (15%x1076= 161,40 EUR).

Izziņa par tiesas izdevumiem (lietas 2.lapa) apstiprina, ka izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu ir 5,30 EUR.

Tādejādi no atbildētāja valsts labā ir piedzenama valsts nodeva 161,40 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,30 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu tiesa nosaka atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 204.[1]pantu, 250.[25]pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus bērnam /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzimušai /datums/, 25% (divdesmit piecus procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 11.decembra līdz 2020.gada 11.decembrim, un 30% (trīsdesmit procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2020.gada 12.decembra un turpinot līdz bērna pilngadībai vai līdz pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 161,40 EUR (viens simts sešdesmit viens *euro* 40 *centi*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,30 EUR (pieci *euro* 30 *centi*).

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu – 10 (desmit) dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 20 (divdesmit) dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnese I.Šteine